

PODSTAWOWE PRAWDY WIARY CHRZEŚCIJAŃSKIEJ

1. ŹRÓDŁO PRAWD WIARY

- Wiara chrześcijańska nie jest wymysłem człowieka. Prawdy wiary zostały objawione przez samego Boga. Historia tego Objawienia jest zapisana w Piśmie Świętym, na kartach Starego oraz Nowego Testamentu.
- Jezus Chrystus jest szczytem (pełnią) tego Objawienia.
- Oprócz Pisma Świętego, Objawienie to przekazuje Święta Tradycja to znaczy, zwyczaje, liturgia, doktrynalne dokumenty, pisma Ojców i Doktorów Kościoła.

2. BÓG

- Bóg jest Osobą, to znaczy, jest samoświadomy, ma wolną wolę, intelekt, może wchodzić w osobowe relacje z innymi osobami. Bóg jest także istotą Absolutną, czyli jest samoistny, niezależny, wieczny, doskonały, niezmienny, nieskończony, wszechmocy, wszechwiedzący.
- Ponieważ Bóg jest duchem (jest niematerialny), nie ogranicza Go ani czas, ani przestrzeń.
- Bóg jest ograniczony jedynie poprzez swoją naturę. Natura Boga ogranicza Go, ponieważ jest On zawsze wierny sobie samemu.
- Bóg objawił, że jest jedynym Bogiem i jednocześnie jest jednością trzech Osób; Boga Ojca, Boga Syna oraz Boga Ducha Świętego.
- Ponieważ prawdziwa miłość to oddanie siebie innej osobie, jak również przyjęcie daru, jaki ta osoba czyni z siebie, wzajemna miłość jest więzią, która łączy kochające się osoby, natomiast doskonała miłość jednoczy te osoby.
- Trzy Osoby Boskie posiadają to samo bóstwo (tą samą boską naturę) i są Komunią doskonałej miłości.
- Bóg jest (żywą) Miłością i źródłem miłości.

3. DZIEŁO STWORZENIA

- Wszystko co istnieje (byty duchowe i materialne, czas i przestrzeń) zostało stworzone przez Boga z niczego. Wszystko, co Bóg stworzył jest dobre i objawia Jego chwałę (wielkość, moc, wspaniałość, mądrość).
- Stworzony na obraz oraz podobieństwo Boga człowiek jest jednocześnie istotą cielesną (fizyczne ciało) oraz duchową (racjonalna dusza). Jedność ciała i duszy jest naturą ludzką.

- Człowiek, podobnie jak sam Bóg, jest osobą, czyli jest samoświadomy, posiada intelekt, wolną wolę i zdolność wchodzenia w osobowe relacje z innymi osobami.
- Bóg stworzył człowieka na swój obraz oraz swoje podobieństwo w tym celu, aby człowiek złączył się z Nim więzami miłości, uczestniczył w życiu oraz miłości Boga, oddawał Mu cześć i żył szczęśliwie przez całą wieczność.

4. GRZECH PIERWORODNY

- Bóg jako Stwórca doskonale zna człowieka i zawsze pragnie jedynie jego dobra.
- Zamiast zaufać prawdomównemu Bogu i kroczyć ku celowi ludzkiego życia (a tym samym ku pełni szczęścia) wyznaczoną przez Niego drogą, człowiek zaufał kłamliwemu kusicielowi i ignorując ostrzeżenie Boga, zdecydował się na kroczenie inną, wybraną przez siebie samego drogą.
- To nieposłuszeństwo i samowola człowieka była grzechem, który spowodował zerwanie przyjaznej relacji jaka istniała między człowiekiem i Bogiem oraz zburzył pierwotny porządek stworzenia. Konsekwencją zburzenia pierwotnej harmonii było między innym pojawienie się na świecie zła (czynione przez ludzi zło moralne, klęski żywiołowe, choroby, śmierć) oraz cierpienia. Intelekt człowieka został bardzo ograniczony, a on sam stał się niewolnikiem grzechu.
- Śmierć człowieka to zniszczenie jego natury, czyli rozbicie jedności ciała i duszy. Pomimo tego, że nieśmiertelna dusza kontynuuje swoje istnienie także po śmierci, człowiek przestaje istnieć i dlatego miłosna relacja z Bogiem oraz udział w życiu i miłości Boga stają się dla niego niemożliwe. Ten stan jest ostateczną konsekwencją grzechu pierworodnego i nazywany jest śmiercią duchową człowieka.

5. BOŻY PLAN ZBAWIENIA CZŁOWIEKA

- Pomimo grzechu człowieka, Bóg nie przestał go kochać i obiecał mu wybawienie z tej beznadziejnej sytuacji.
- Zbawienie człowieka oznacza jego wyzwolenie spod panowania grzechu oraz zniszczenie śmierci duchowej, czyli przywrócenie możliwości uczestniczenia człowieka w życiu i miłości Boga.

- Boży plan zbawienia został stopniowo objawiony poprzez przymierza z Noem, Abrahamem, Mojżeszem i Dawidem. Poprzez proroków Bóg zapowiedział przyjście Mesjasza, jak również objawił Jego misję oraz sposób zrealizowania tej misji.

6. DZIEŁO ODKUPIENIA

- W celu realizacji planu zbawienia Syn Boży stał się człowiekiem (tajemnica wcielenia) i złączył w sobie naturę ludzką z naturą bożą.
- Ponieważ Jezus Chrystus jest Osobą, która posiada naturę boską oraz naturę ludzką, jest jednocześnie prawdziwym Bogiem i prawdziwym człowiekiem.
- Człowiek Jezus Chrystus jest tą samą Osobą co Druga Osoba Trójcy Świętej (Syn Boży). Dlatego też wszystkie słowa, które Jezus wypowiedział oraz wszystkie czyny, których On dokonał są słowami oraz czynami Syna Bożego, czyli samego Boga.
- Poprzez całkowicie zgodne z Wolą Boga Ojca życie, Jezus Chrystus wyraził swoją miłość do Boga Ojca, ofiarował Mu siebie oraz objawił człowiekowi Jego Miłość.
- Punktem szczytowym, jak również dopełnieniem tego ofiarowania siebie Bogu oraz objawienia Jego Miłości, była dobrowolnie przyjęta Męka oraz Śmierć krzyżowa.
- Poprzez swoją całkowitą ofiarę Jezus Chrystus (jako człowiek) doskonale odpowiedział na miłość Boga.
- Zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa ukazuje prawdę, że Bóg Ojciec przyjął ofiarę Jezusa i że na krzyżu, w imieniu całej ludzkości, Jezus Chrystus zawarł z Bogiem wieczne przymierze i pojednał człowieka z Bogiem.
- Dzięki zawartemu na krzyżu przymierz, zjednoczenie natury boskiej oraz natury ludzkiej w Jezusie Chrystusie stało się nierozdzielne. Każdy człowiek, niezależnie od czasu, w którym żyje, poprzez złączenie się z naturą ludzką Jezusa może złączyć się z boską naturą, czyli z samym Bogiem.
- Zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa stworzyło możliwość zmartwychwstania wszystkich ludzi.
- Dzięki zmartwychwstaniu, nie tylko dusza człowieka, ale także jego ciało może żyć wiecznie i ponownie połączyć się z duszą. Z tego powodu życie wieczne, czyli doskonale uczestniczenie w życiu i miłości Boga przez całą wieczność, stało się ponownie możliwe dla wszystkich ludzi.

- Im człowiek głębiej poznaje Jezusa Chrystusa, głębiej poznaje objawioną przez Niego Miłość Boga i coraz mocniej jest pociągany do Boga, czyli pogłębia się jego pragnienie miłości Boga, jak również pogłębia się jego pragnienie odpowiedzenia na tą miłość swoją miłością.

7. DROGA DO ŻYCIA WIECZNEGO

- Poprzez wiarę w Jezusa Chrystusa, Jednorodzonego Syna Boga, który stał się człowiekiem, czyli poprzez uznanie Jezusa Chrystusa za jedynego Zbawiciela i Pana, oraz przyjęcie chrztu świętego, każdy człowiek może mieć udział w Nowym Wiecznym Przymierzu, czyli pojednać się z Bogiem, uczestniczyć w Jego życiu i miłości, a przez to stać się Jego dzieckiem.
- Poprzez życie zgodne z nauką Jezusa oraz Jego przykładem życia, człowiek ofiaruje siebie Bogu, pogłębia swoją jedność z Jezusem Chrystusem, a tym samym swoją jedność z Bogiem Ojcem i Duchem Świętym. W konsekwencji tego człowiek coraz obficiej przyjmuje dar życia wiecznego i kroczy ku doskonałej jedności z Trójjedynym Bogiem oraz ludźmi, którzy także będą mieli pełny udział w życiu i miłości Boga.
- Na tej drodze do życia wiecznego człowiek nie jest sam. Jezus obiecał być zawsze z nami.
- Jezus Chrystus pozostawił na ziemi Kościół, który ożywiany przez posłanego przez Niego Ducha Świętego stał się Jego Mistycznym Ciałem.
- Poprzez Kościół Jezus kontynuuje swoje zbawcze dzieło.
- Szczególnie uprzywilejowanym miejscem działania Jezusa są sakramenty, czyli widzialne znaki niewidzialnej łaski, którymi Jezus obdarzył swój Kościół.
- Dzięki obecności Jezusa oraz łasce, którą On obdarza swoich uczniów, możemy żyć zgodnie z pragnieniem Boga, mieć udział w Jego dziele zbawczym, wzrastać w Jego miłości i w ten sposób przygotować się na ostateczne przyjście Jezusa Chrystusa.
- Kiedy Jezus Chrystus spełni swoją obietnicę i przybędzie w widzialnej, chwalebnej postaci, będzie sądzić żywych i umarłych, aby zadecydować o wieczności każdego człowieka (niebo, czyli życie wieczne, lub piekło, czyli wieczna śmierć).